

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudkyní JUDr. Petrou Venclovou, Ph.D. v právní věci **žalobce: I.R.**, bytem „X“, **zastoupeného JUDr. Blankou Šimkovou, advokátkou**, se sídlem Masarykovo nám. 1484, 530 02 Pardubice, **proti žalovanému: Krajský úřad Pardubického kraje**, se sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice, **o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 1. 2015, č. j. KrÚ 4017/2015/ODSH/13,**

t a k t o :

- I. Žaloba s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení předmětu řízení:

Rozhodnutím žalovaného ze dne 22. 1. 2015, č.j. KrÚ 4017/2015/ODSH/13 bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Pardubic (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 19. 11. 2014, č. j. OSA/P-768/14-D/44 a odvoláním napadené rozhodnutí bylo potvrzeno. Uvedeným rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupků - I. dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále

jen zákon o silničním provozu), neboť porušil ust. § 22 odst. 4 téhož zákona; II. dle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu, neboť porušil ust. § 3 odst. 3 písm. a) téhož zákona. Těchto přestupků se měl obviněný dopustit tím, že **dne 26. 4. 2014** v době okolo 10:00 hodin, řídil vozidlo registrační značky „X“, tovární značky Škoda v Pardubicích, ve směru jízdy od Hradce Králové na Chrudim, přičemž v úseku křižovatky silnic č. I/37 a I/36 (nájezd u Parama) nerespektoval svislou dopravní značku č. P6 „Stůj, dej přednost v jízdě“ a bez zastavení projel křižovatkou. Při šetření uvedeného dopravního přestupku bylo orgánem Policie ČR dále zjištěno, že obviněný řídil výše uvedené vozidlo, aniž by byl držitelem příslušného řidičského oprávnění. Řidičská oprávnění skupin „AM, A1, B1, B, C1, C a T“ byla obviněnému pozastavena ke dni 6. 3. 2014 na základě exekučního příkazu (ze dne 20. 2. 2014, č.j. 146 EX 2025/13-23, právní moc dne 6. 3. 2014) vydaného Exekutorským úřadem Praha 1, soudním exekutorem JUDr. Jiřím Bulvasem. Za tyto přestupky byla obviněnému v souladu s ust. § 11 a § 12 zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích zákona o přestupcích (dále jen „zákon o přestupcích“) a ust. § 125c odst. 4 písm. a) a odst. 5 zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 25.000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech druhů motorových vozidel na dobu 12 měsíců. Dále mu byla v souladu s ust. § 79 odst. 1 zákona o přestupcích a v souladu s vyhláškou MV č. 231/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, uložena povinnost uhradit paušální částku nákladů řízení ve výši 1.000 Kč.

Žalobní body:

Žalobce uvedl, že byl napadeným rozhodnutím poškozen na svých právech a právem chráněných hodnotách, považuje jej za nezákonné. V konkrétní rovině uplatnil žalobce následující žalobní body.

Žalobce tvrdí, že řízení před správním orgánem prvního stupně bylo pouze formální záležitostí, neboť ten převzal vše, co mu bylo sděleno policií ČR. Žalobce namítá, že nebyly posouzeny všechny souvislosti ve věci, správní orgán nemohl vycházet z fikce doručení exekučního příkazu, neboť ten je nutno zaslat povinnému do vlastních rukou podle § 44 odst. 1 zák. č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů (dále jen „exekuční řád“). Exekuční příkaz k provedení exekuce pozastavením řidičského průkazu č.j. 146 EX 2025/13-23 ze dne 20. 2. 2014 nebyl zaslán do vlastních rukou, přičemž žalobce poukázal na vedení řízení u Okresního soudu v Pardubicích č.j. 44 EXE 3157/2013, v němž se má otázka posouzení řádného doručení vyjasnit. Žalobce má za to, že za dané situace mělo být správní řízení přerušeno do doby skončení soudního řízení. Dále žalobce tvrdí, že nemohl předpokládat provedení exekuce, neboť v řízení před Okresním soudem v Pardubicích sp. zn. 13 P236/2011 bylo dne 10. 2. 2014 uvedeno, že dluh na výživném k poškozené nezletilé není. Žalobce tedy namítá nezákonné vydání exekučního příkazu a dále to, že nebyl doručen žalobci do vlastních rukou. V probíhajícím řízení u uvedeného okresního soudu bylo údajně „řečeno“, že žalobce si na adrese trvalého bydliště nemůže přebírat adresu a má mu být doručováno na adresu jeho právní zástupkyně. Žalobce přitom tvrdí, že navrhovatelka exekučního řízení tuto okolnost znala. Dále žalobce namítá, že uložení zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidel ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, jestliže mu byl odebrán řidičský průkaz, považuje za „úsměvné“, neboť postrádá smysl. Žalobce dále zpochybnil účel uložené pokuty, když vyložil svoji finanční situaci, platí výživné na tři nezletilé děti ve výši celkem 1.500 Kč, od března 2014 mu byl snížen příspěvek na živobytí na částku 2. 200 Kč, od prosince 2014 pobírá dávku

invalidního důchodu ve výši 6.495,-Kč, není schopen výkonu práce. Žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení, návrh na využití moderačního práva soudu ve smyslu § 78 odst. 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) neuplatnil.

Vyjádření žalovaného:

Žalovaný setrval na skutkovém a právním posouzení věci, jak uvedeno v žalobou napadeném rozhodnutí, a navrhl zamítnutí žaloby pro její nedůvodnost.

Posouzení věci krajským soudem:

Krajský soud rozhodl po projednání věci dne 9. 9. 2015, přičemž přezkoumal napadené rozhodnutí **v mezích žalobních bodů**, když vycházel ze skutkového a právního stavu věci v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1, 2 s.ř.s.).

Ze spisového materiálu vyplývá, že na základě oznámení přestupků Policií ČR ze dne 14. 5. 2014 zahájil dne 10. 0.2014 správní orgán prvního stupně řízení o přestupcích, jak jsou specifikovány shora v tomto rozsudku. Dne 26. 8. 2014 se konalo ústní jednání ve věci za přítomnosti žalobce jako obviněného a za přítomnosti jeho právní zástupkyně. Žalobce se k přestupkům vyjádřil v tom smyslu, že mu je od září 2013 znemožňováno manželkou E.R. zdržovat se v místě trvalého bydliště, tj. na adrese „X“ s tím, že jeho finanční situace, kdy pobírá příspěvek v hmotné nouzi ve výši 2. 200 Kč měsíčně, mu nedovoluje, aby si nějaké bydlení opatřil a požádal, aby mu bylo doručováno na adresu JUDr. Blanky Šimkové, AK Masarykovo 1484, Pardubice. K přestupku pod bodem I. uvedl, že před uvedenou dopravní značkou a před křižovatkou přibrzdil, ale zcela nezastavil. Co se týče přestupku pod bodem II., exekuční titul mu byl prokazatelně zaslán až po datu 26.4.2014. Ve vyjádření ze dne 4. 9. 2014 žalobce uvedl, že byl příslušnému exekutorskému úřadu podán dne 30. 4. 2014 návrh na zastavení řízení, o němž nebylo dosud rozhodnuto. Žalobce tvrdil, že jeho vyjádření o tom, že nemohl vědět o pozastavení řidičského oprávnění, koresponduje s jeho vyjádřením ze dne 7. 5. 2014 a s vyjádřením k soupisu movitých věcí ze dne 22.8.2014, navrhl proto zastavení řízení. Ve správním spise je založena kopie doručky předložená k žádosti správního orgánu prvního stupně soudním exekutorem JUDr. Jiřím Bulvasem s vyjádřením (čl. 3 spr. spisu), že exekuční příkaz byl doručován na adresu trvalého pobytu dle centrální evidence obyvatel s tím, že byl doručen náhradním způsobem jako jiné dokumenty doručované exekutorským úřadem žalobci. **Z kopie doručky do vlastních rukou (čl. 4 spr. spisu) je zřejmé, že zásilka byla dne 24. 2. 2014 uložena a připravena k vyzvednutí a následně dne 7. 3. 2014 byla vhozena do poštovní schránky.**

Správní orgán prvního stupně opřel svoje odůvodnění rozhodnutí ve vztahu ke skutku spočívajícímu v řízení motorového vozidla bez příslušného řidičského oprávnění právě o doloženou kopii doručky exekučního příkazu, přičemž mu nebyla předložena žádná písemnost, z níž by vyplývalo, že žalobce před datem právní moci exekučního příkazu požádal o zasílání korespondence na jinou adresu. Výslovně pak uvedl, že žalobce měl více možností, jak zabezpečit přebírání písemností zasílaných prostřednictvím pošty, např. dosílka, plná moc pro přebírání písemností, sdělení jiné doručovací adresy, tedy správní orgán prvního stupně vyhodnotil jednání žalobce jako nedbalostní jednání, přičemž k okolnostem případu přihlédl, když uložil pokutu na spodní hranici zákonného rozpětí (25.000 Kč až 50.000 Kč).

Žalobce napadl rozhodnutí správního orgánu prvního stupně odvoláním, v němž uplatnil námitky shodného obsahu jako v žalobě. **Žalovaný opřel svoje potvrzující rozhodnutí o prokázanou skutečnost, že žalobce dne 26. 4. 2014 řídil motorové vozidlo, přičemž od 6. 3. 2014 bylo pozastaveno jeho řidičské oprávnění.** Žalovaný vyslovil právní názor, že doložka právní moci, byť sama není právní skutečností, která zakládá, mění či ruší právní vztahy, je úředním osvědčením o právní skutečnosti – nabytí právní moci, jako takové jí svědčí presumpce správnosti.

Po zhodnocení důvodnosti žalobních námitek dospěl krajský soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Předně krajský soud konstatuje, že považuje za vhodné korigovat názor žalovaného o tom, že v důsledku vyznačení doložky právní moci nebyl povinen zabývat se tím, zda exekuční příkaz způsobil právní účinky předpokládané v § 71a odst. 3 exekučního řádu při posuzování toho, zda byla porušena povinnost stanovená v § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu: *Řídit motorové vozidlo může pouze osoba, která je držitelem řidičského oprávnění pro příslušnou skupinu motorových vozidel (dále jen „skupina vozidel“) uděleného Českou republikou, státem, který je členským státem Evropské unie nebo smluvní stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru (dále jen „jiný členský stát“), nebo jiným státem podle mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána a která upravuje oblast silničního provozu.* Podle ustanovení § 71a odst. 3 exekučního řádu totiž platí: ***Dnem doručení exekučního příkazu povinnému se povinnému pozastavuje řidičské oprávnění udělené podle zvláštního právního předpisu. Po dobu pozastavení řidičského oprávnění držitel řidičského oprávnění nesmí řídit motorová vozidla. Exekuční příkaz se povinnému doručuje do vlastních rukou.*** Je tedy zjevné, že otázka řádného doručení exekučního příkazu v materiálním, nikoliv pouze ve formálním smyslu slova, je rozhodná pro posouzení, zda byla porušena povinnost stanovená v § 3 odst. 3 písm.) zákona o silničním provozu.

Podle § 55b odst. 1 exekutorského řádu: *Při rozhodování postupuje exekutor obdobně podle občanského soudního řádu.*

Z citované právní úpravy § 71a odst. 3, § 55b odst. 1 exekutorského řádu, je nepochybné, že na doručování exekučního příkazu do vlastních rukou se použijí ustanovení o doručování do vlastních rukou obsažená v zák. č. 99/1963 Sb., občanském soudním řádu (dále jen „o.s.ř.“):

Podle § 46b písm. a) o.s.ř., *neuvedl-li adresát ve svém podání nebo jiném úkonu učiněném vůči soudu adresu místa v České republice, na kterou mu mají nebo mohou být doručovány písemnosti, je adresou pro doručování u písemnosti doručované prostřednictvím doručujícího orgánu u fyzické osoby adresa evidovaná v informačním systému evidence obyvatel, na kterou jí mají být doručovány písemnosti^{58b}); není-li taková adresa evidována, adresa místa trvalého pobytu vedená podle zvláštního právního předpisu^{58c}).*

Jestliže byl žalobci doručován exekuční příkaz do vlastních rukou na adresu jeho trvalého pobytu, pak mu byl doručován v souladu s § 46b písm. a) o.s.ř. na doručovací adresu bez ohledu na to, zda se na této adrese žalobce zdržoval, či nikoliv. Žalobci nic nebránilo v tom, aby si obstaral zaevidování jiné adresy pro doručování v souladu s ustanovením § 10b

odst. 1, 2 zák. č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel):

(1) Na písemnou žádost občana lze v evidenci obyvatel vést též údaj o adrese, na kterou mu mají být doručovány písemnosti podle zvláštního právního předpisu.

(2) Adresu podle odstavce 1, její změnu nebo zrušení ohlásí občan ohlašovně v místě trvalého pobytu.

Tedy jestliže nemá žalobce v informačním systému evidence obyvatel evidovanou adresu pro doručování, takovou okolnost žalobce ani netvrdil, pak je jeho adresou pro doručování adresa jeho místa trvalého pobytu.

Podle § 49 o.s.ř. přitom platí:

(1) Do vlastních rukou se doručují písemnosti, u nichž tak stanoví zákon nebo nařídí-li tak soud.

(2) Nezastihl-li doručující orgán adresáta písemnosti, písemnost uloží a adresátu zanechá vhodným způsobem písemnou výzvu, aby si písemnost vyzvedl. Nelze-li zanechat výzvu v místě doručování, vrátí doručující orgán písemnost odesílajícímu soudu a uvede, ve který den nebyl adresát zastížen. Odesílající soud vyvěsí na úřední desce výzvu k vyzvednutí písemnosti u soudu.

(3) Písemnost se ukládá

a) v provozovně provozovatele poštovních služeb, jestliže se písemnost doručuje jeho prostřednictvím,

b) u soudu, jemuž byla písemnost vrácena z důvodu nemožnosti zanechat výzvu,

c) v ostatních případech u okresního soudu, v jehož obvodu je místo doručení.

(4) Nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Doručující orgán po marném uplynutí této lhůty vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, ledaže soud i bez návrhu vyloučí vhození písemnosti do schránky. Není-li takové schránky, písemnost se vrátí odesílajícímu soudu a vyvěsí se o tom sdělení na úřední desce soudu.

(5) U písemností, u nichž to stanoví zákon, nebo u nichž to nařídil předseda senátu, je vyloučeno doručení podle odstavce 4. Doručující orgán v takovém případě vrátí písemnost odesílajícímu soudu po marném uplynutí lhůty 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí.

Tedy podle § 49 odst. 2, 3, 4 o.s.ř. bylo možno uložit v provozovně provozovatele poštovních služeb písemnost obsahující exekuční příkaz, neboť byla zanechána výzva k vyzvednutí, přičemž, jak je prokázáno obsahem příslušné doručenky, následně byla písemnost vhozena do poštovní schránky. Tedy, jestliže soudní exekutor vyznačil právní moc na základě náhradního způsobu doručení exekutorského příkazu při doručování adresátovi na adresu trvalého bydliště ověřenou z centrální evidence obyvatel, aniž by soudní exekutor

nařídil doručení exekučního příkazu do vlastních rukou s vyloučením náhradního způsobu doručení, přičemž doručení vyznačil 10. dnem lhůty pro vyzvednutí písemnosti (6. 3. 2014), pak se jednalo o postup doručování v souladu s platnou právní úpravou.

Tedy krajský soud uzavírá, shodně jako žalovaný, že žalobce dne 26. 4. 2014 řídil motorové vozidlo, přičemž od 6. 3. 2014 bylo pozastaveno jeho řidičské oprávnění, tedy žalobní námitka o tom, že exekuční příkaz nebyl doručen do vlastních rukou žalobce, není důvodná. Pokud jde o námitky ve vztahu k jiným soudním řízením, v nichž žalobce uváděl, že má problémy s doručováním na adresu trvalého pobytu, nelze než souhlasit s názorem vysloveným již v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, totiž že žalobce měl vícero možností, jak tuto svoji životní situaci vyřešit tak, aby z ní nevznikaly další komplikace. Jinak řečeno, bylo na žalobci, aby si svoje záležitosti rozumně uspořádal, a to zejména např. tím, že požádá o evidenci adresy pro doručování, jak již vyloženo shora. Krajský soud na tomto místě připomíná právní zásadu: „*Vigilantibus iura scripta sunt.*“ (Práva patří bdělým.)

Krajský soud nesdílí ani námitku, že řízení mělo být přerušeno do doby skončení soudního řízení, jehož předmětem je dle tvrzení žalobce posouzení existence podmínek pro vydání exekučního příkazu, neboť k takovému postupu není správní orgán povinen, jak vyplývá z dikce ustanovení § 64 odst. 1 písm. c) bod 1. správního řádu: *Správní orgán může řízení usnesením přerušit, probíhá-li řízení o předběžné otázce nebo správní orgán 1. dal k takovému řízení podnět podle § 57 odst. 1 písm. a).* **Pro správní orgán bylo ve vztahu k posouzení, zda žalobce řídil motorové vozidlo bez řidičského oprávnění rozhodné pouze to, zda byl exekuční příkaz řádně doručen, či nikoliv.** Řádné doručení exekučního příkazu přitom bylo dle krajského soudu prokázáno obsahem správního spisu (doručenka písemnosti) za současné absence takového opatření ze strany žalobce o zasílání pošty na jinou adresu, které by mělo relevanci ve vztahu k soudnímu exekutorovi (typicky právě změna adresy pro doručování v centrální evidenci obyvatel). Pokud by bylo v soudním řízení pravomocně rozhodnuto, že exekuční příkaz neměl být vydán, pak by byl dán důvod pro obnovu řízení o přestupku podle § 100 odst. 1 písm. b) správního řádu: *Řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže b) bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno, a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.*

Za daného stavu věci krajskému soudu nezbylo než žalobu pro nedůvodnost veškerých žalobních námitek podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnout.

Náklady řízení:

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle zásady úspěchu ve věci podle § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce nebyl ve věci úspěšný a úspěšný žalovaný se práva na náhradu nákladů řízení vzdal.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 16. září 2015

JUDr. Petra Venclová, Ph. D., v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Vladimíra Píchová